

สวดมนต์

สามัญประจำบ้าน

ฉบับ ระตมธรรมสันติสุข

เพิ่มเติม ทำวัตรเช้า-เย็น
ตัวโต อ่านง่าย หลากหลายเนื้อหา
คุณค่ามากมี ประโยชน์ครบครัน

ฟรี
DVD
บทสวดมนต์

DVD รัตโอสวตมนต์ การภาวนา

คณาจารย์แห่งสำนักพิมพ์เสียงเฮียง

สัจจมนต์

สัจจมนต์ประจำบ้าน

ฉบับ ระดมธรรมสันติสุข

นำเสนอสาร : สุภาภรณ์ หนองโคง บรรณาธิการสาร : ศักดิ์สิทธิ์ สันสุโขทัย
ออกแบบปก : ธนุวิทย์ คำทองเมือง บรรณาธิการศิลปะ : ธนุวิทย์ คำทองเมือง
ภาพประกอบ : สมชาย ทองสีดา รูปเล่ม/สีกระดาษ : ทศพร อรรถกุล

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

สุภาพ หอมจิตร.

สวดมนต์สามัญประจำบ้าน ฉบับระดมธรรมสันติสุข--

กรุงเทพฯ : เลียงเชียง, ๒๕๕๓.

๓๐๔ หน้า

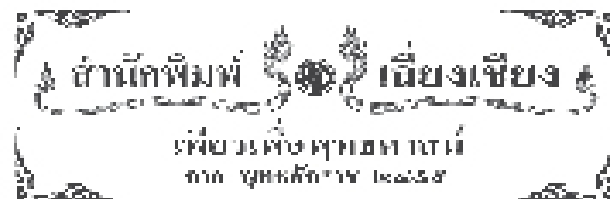
๑. พุทธศาสนา -- บทสวดมนต์. ๒. นาม. ๓. การรักษาโรค.

I. ชื่อเรื่อง.

๒๕๕๓.๓๑๓

ISBN 978-616-7047-37-9

อิทธิฤทธิ์ - ผลิต จำหน่ายปลีก-ส่ง

0-2872-9898) 0-2221-1050

สาขา ราษฎร์บูรณะ-ทุ่งครุ

สาขา สำราญราษฎร์

๑๐๕/๗๕ ถนนประชาอุทิศ ซอย ๔๕ เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ ๑๐๑๔๐

โทร. ๐-๒๘๗๒-๙๘๙๘, ๐-๒๘๗๒-๕๕๗๕-๕ แฟกซ์ ๐-๒๔๒๗-๕๕๘๖

WWW.LC2U.COM

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์เลียงเชียง ๒๒๓ ถนนบำรุงเมือง กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

โทร. ๐-๒๒๒๑-๑๐๕๐, ๐-๒๒๒๑-๔๔๘๖, ๐-๒๒๒๓-๔๙๗๙

คำนำ

ศีลธรรม คือ ข้อประพฤติปฏิบัติอันดีงามของมนุษย์ และเป็นข้อกำหนดให้เห็นว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ควรงดเว้น ซึ่งจะทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ตนหากไปกระทำเข้า และให้เห็นว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ควรกระทำ ซึ่งจะทำให้เกิดความสงบสุขเมื่อกระทำตาม ดังนั้น ศีลธรรมจึงเป็นรากฐานสำคัญที่จะทำให้เกิดสันติสุขและสันติภาพในโลก เพราะถ้าเราทุกคนประพฤติตนให้อยู่ในกรอบของศีลธรรมอันดีงาม ก็เป็นหลักประกันได้ว่าจะไม่มีใครมีความเดือดร้อน ไม่มีการเบียดเบียนเอาเปรียบซึ่งกันและกัน ไม่มีความทุกข์ยากลำบาก และจะไม่มีการอยู่กันอย่างหวาดระแวงและอย่างตัวใครตัวมัน ดังที่เป็นอยู่ทุกวันนี้

หนังสือ **สวดมนต์สามัญญะประจำบ้าน ฉบับ ระดมธรรมสันติสุข** เล่มนี้ ได้เรียบเรียงขึ้นสำหรับเป็นคู่มือสร้างความดี และเป็นสื่อในการระดมธรรมสร้างสันติสุขทางใจ แผ่ขยายไปถึงคนรอบข้าง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ซึ่งภายในเล่มประกอบด้วยเนื้อหา ๗ ภาค คือ ๑. ภาคสวดมนต์ภาวนา รวมบทสวดมนต์ทำวัตรเช้า-เย็น และบทสวดมนต์ต่างๆ ที่นิยมสวดกัน ๒. ภาคคาถาบูชาเลิศล้ำ รวมคาถาบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั่วเมืองไทย ๓. ภาคธรรมะจำชีวิ รวมคติธรรมคำสอนของครูบาอาจารย์ต่างๆ ๔. ภาคศาสนพิธีน่ารู้ รวมความรู้เกี่ยวกับพิธีกรรมทางศาสนา ๕. ภาคบูชาพระให้ถูกโฉลก บูชาพระอะไรถึงจะถูกโฉลกชะตา และเป็นสิริมงคลชีวิต ๖. ภาคคู่มือกับโหราศาสตร์ คู่มือชะตาราศี ถูกข้งามยามดี และการตั้งชื่อบุตรหลานให้เป็นมงคล ๗. ภาครักษาพยาธิ ด้วยสมุนไพร รวมสมุนไพรไทยใกล้ตัวที่ควรรู้ไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในยามจำเป็น

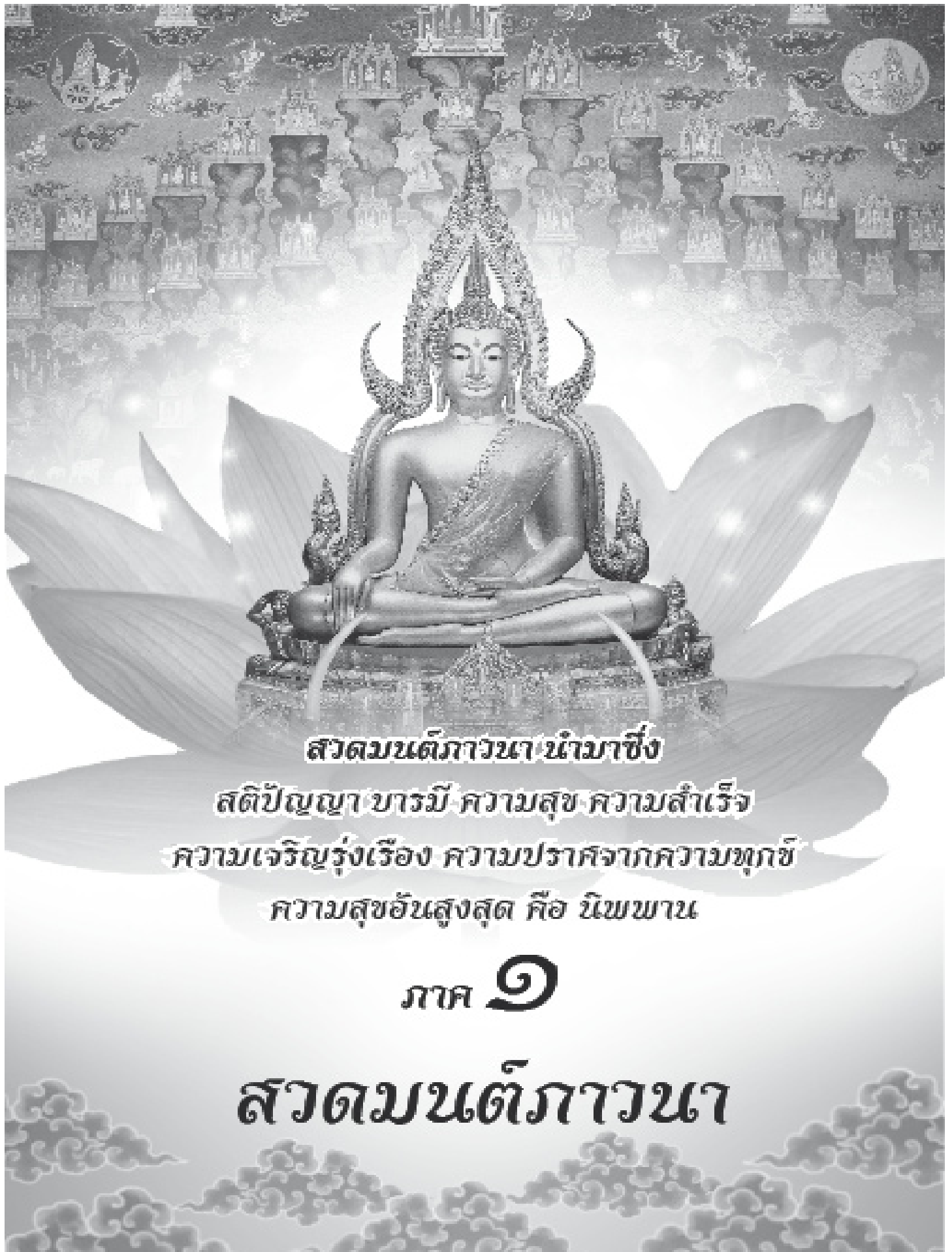
หนังสือเล่มนี้จึงเปรียบเสมือนยาสามัญญะประจำบ้านและคุ้มครองประจำเรือน ที่มีเพียงเล่มเดียว แต่สามารถหยิบฉวยใช้ได้ทุกโอกาสและสารพัดประโยชน์ เรียกว่า 7 in 1 เล่มทีเดียว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นคู่มือสร้างสันติสุขแก่ตัวท่านเอง คนในครอบครัว สังคม และประเทศชาติได้เป็นอย่างดี

ด้วยกตัญญูกตเวทิตาธรรม

๒ สุวาท สามัญญะ ๒

(น.ธ.เอก, ป.ธ.๗, ร.บ.)

คณาจารย์สำนักพิมพ์เสียงเชียงใหม่ เพื่อพุทธศาสน์

สวดมนต์ภาวนา นำมาซึ่ง

สติปัญญา ขาวมึ ความสุข ความสำเร็จ

ความเจริญรุ่งเรือง ความปราศจากความทุกข์

ความสุขอันสูงสุด คือ นิพพาน

ภาค ๑

สวดมนต์ภาวนา

สวดมนต์ภาวนา คือ ต้นตอแห่งความสุข ความสำเร็จ

การสวดมนต์เป็นการทำบุญด้วยใจ ไม่ต้องลงทุนเป็นเงินทอง แต่ได้สุขเป็นกำไรมหาศาล เพราะการสวดมนต์ช่วยให้จิตใจสงบ เกิดสติ ปัญญา บทสวดมนต์แต่ละบทเป็นของบริสุทธิ์ ทรงคุณค่า มีพลังวิเศษ มีความศักดิ์สิทธิ์อยู่ในตัว จงสวดด้วยความเชื่อมั่น ด้วยจิตอันสงบเถิด แล้วท่านจะเห็นเองและรู้เองว่าการสวดมนต์มีผลดีอย่างไร

จงเริ่มสวดตั้งแต่วันนี้เถิด อย่ามัวชักช้าเลย ชีวิตนี้มีเรื่องราวมากมายนัก อะไรจะเกิดขึ้นกับชีวิตบ้างเราไม่อาจรู้ได้ พระพุทธเจ้าทรงสอนไม่ให้ประมาท เพราะทรงเล็งเห็นความไม่แน่นอนของชีวิต การเตรียมพร้อมไม่ใช่การกลัวเกินกว่าเหตุ เป็นการกระทำของคนฉลาด การสวดมนต์คือการล้อมคอกก่อนวัวหาย เป็นการกันไว้ดีกว่าแก้

การสร้างบุญเป็นภาระสิ่งสมบารมีให้แก่ตน

สวดทุกวัน ขารมีก็เพิ่มทุกวัน

ยิ่งสวดมากขารมีก็ยิ่งมาก

ผู้ที่มีขารมีมาก ชีวิตจะไม่ตกต่ำ ห่างไกลจากความเดือดร้อน

หวังปรารถนาสิ่งใดก็จะบรรลุผลสำเร็จ

ตั้งเช่นพระโพธิสัตว์ที่ข้ามขัณฑ์เลขทุกขได้ด้วยพระขารมี ณะนั้น

ข้อคิด

มนต์ แปลว่า ปฏิภาณ, สติกรรม มีความหมาย ๕ อย่าง คือ

๑. เป็นคำสำหรับสวดเพื่อให้จิตมีความสงบนิ่ง
๒. เป็นคำสวดระลึกถึงพระรัตนตรัย
๓. เป็นเครื่องสวดกำจัดใจให้ผ่องใส
๔. เป็นความขลัง ทรงทานภาพ ๓๐๘ ประการ
๕. เป็นเครื่องเตือนใจไม่ให้ประมาท

อาวสิงส์ของการสวดมนต์*

บุคคลที่หมั่นสวดมนต์ด้วยจิตอันเป็นสมาธิ และมีความเชื่อมั่นแล้ว ย่อมได้รับอาวสิงส์ ผลแห่งความดี ดังต่อไปนี้

๑. ความทุกข์ทั้งหลายย่อมหมดไป ความเจริญรุ่งเรือง ความสำเร็จ ความมั่นคง ในหน้าที่การงาน การศึกษา ฐานะ ครอบครัว และความรักจะบังเกิดมีแก่ตน
๒. ย่อมเป็นที่รักของเทพดา มนุษย์ และอมนุษย์ทั้งหลาย
๓. เทพยดาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ย่อมติดตามรักษาคุ้มครองให้พรตลอดเวลา
๔. ป้องกันเคราะห์เวร เคราะห์กรรม, ทำลายอุปสรรค, ป้องกันศัตรู, ป้องกันภัยพิบัติ, ป้องกันภุมมีปีศาจวิญญานร้าย และมนต์สำคัญไสยทั้งหลาย ที่จะมาถึงตัว
๕. กลับเหตุการณ์ที่เลวร้ายให้กลายเป็นเรื่องดี
๖. กระทำสิ่งที่เป็นไปโดยชอบประกอบด้วยกุศลธรรม สิ่งนั้นย่อมสำเร็จได้โดยเร็วพลัน
๗. บุญกุศลความดีทั้งหลายย่อมเกิดขึ้น อกุศลธรรมความชั่วทั้งหลายย่อมหมดไป
๘. สภาพจิตที่หงุดหงิดเศร้าหมองกระวนกระวายย่อมหมดไป สภาพจิตย่อมเบิกบานแจ่มใส สดชื่นตลอดเวลาแม้มีปัญหาที่ตาม
๙. กลับเป็นสุขตื่นมากก็เป็นสุข ไร้ฝันร้าย เห็นแต่สิ่งที่ดีที่เป็นมงคลแก่ชีวิต
๑๐. ย่อมเป็นผู้ไม่ประมาทในการดำเนินชีวิต ระวังบุญคุณโทษ, ประโยชน์ มีใช้ประโยชน์
๑๑. จิตย่อมมีพลังเป็นสมาธิสงบได้โดยเร็ว
๑๒. ได้ดวงตาเห็นธรรม (รู้แจ้งเห็นจริงในพระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า)
๑๓. เมื่อละสังขารจากโลกนี้ไป จิตวิญญานย่อมไปสู่สุคติในสันปรายภพ
๑๔. มีบารมีสนับสนุนให้เข้าถึงซึ่งพระนิพพานในชาตินี้ หรือชาติหน้าในระยะเวลาอันใกล้นี้

ข้อคิด

“ภิกษุทั้งหลาย เมื่อเธอทั้งหลายระลึกถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์อยู่ ความแก่สั่วก็ดี ความหวาดละดู่งก็ดี ความชนพองคยของแก่ล้าก็ดี จักไม่มีเลย”

พุทธพจน์

(กัมมุตตนิคาเย สภาววรรค พระไตรปิฎกเล่มที่ ๑๕ ข้อ ๒๓๔๔)

* คัดจากหนังสือ มนต์ชีวิต โดย พระมหาปัทมรัตน์ : สำนักพิมพ์เสียงธรรม

คำแนะนำ และข้อปฏิบัติในการสวดมนต์*

๑. ปรับใจให้มีความเชื่อ ความศรัทธาในบทสวดให้มากที่สุดว่า บทสวดที่จะสวดนี้เป็นสิ่งที่ดีงาม เป็นของศักดิ์สิทธิ์จริง ไม่นำความเดือดร้อนมาสู่ตนและคนอื่น เป็นที่พึ่งที่ดีที่สุดสำหรับชีวิต

๒. ใช้ปัญญาพิจารณาให้เห็นว่า ชีวิตนี้ไม่มีอะไรแน่นอน มีแต่อุปสรรค มีแต่ปัญหา มีแต่ความทุกข์มากมายเกิดขึ้นอยู่เสมอ บุญมีจริง บาปมีจริง ทุกชีวิตล้วนต้องการความสุข ความสำเร็จและสมหวังทั้งนั้น การสวดมนต์เป็นวิธีการหนึ่งที่เป็นเหตุให้ได้มาซึ่งความสุข ความสำเร็จมาสู่ชีวิตเราได้ คนไม่รู้จักสวดมนต์จะมีแต่ความทุกข์ ความเดือดร้อนเกิดขึ้นกับชีวิตอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

๓. จงมีความอดทน เพียรพยายามสวดให้ได้ทุกวัน อย่าให้ขาดมากน้อยขอให้ได้สวด การสวดมนต์นั้นเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก มักมีอุปสรรคเกิดขึ้นขัดขวางต่อผู้สวด ยิ่งถ้าเป็นคนมีกรรมมีเวร ยิ่งลำบาก แต่เป็นการลำบากในช่วงสองสามสัปดาห์แรกเท่านั้น ผ่านไปได้ก็จะตรัสรู้สึกสบาย ไม่อึดอัด ไม่ทรมาน ขอจงอดทน มีสิ่งจะให้ได้มากไว้ เดือนตัวเองอยู่เสมอๆ ว่าเราต้องทำได้ เพื่อชีวิตของเรา

๔. ไม่ต้องอธิษฐานหรือปรารถนาอะไรทั้งสิ้น การสวดมนต์ไม่ใช่ว่าการอ้อนวอนต่อรองเรียกร้องใดๆ ทั้งสิ้น เป็นการสร้างบุญ สร้างบารมี เพิ่มพลังบุญ พลังความศักดิ์สิทธิ์ให้เกิดขึ้นกับตนเอง การสวดมนต์เป็นการทำเหตุปัจจัย จัดระบบชีวิตให้ดี ให้ถูกต้องเท่านั้น ส่วนผลนั้นจะเกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติ เหมือนการรับประทานยา เหมือนการปลูกต้นไม้ ขอเพียงรับประทานให้ตรงตามเวลา รับประทานยา รับประทานไม้ให้ถูกต้องตามกรรมวิธี ผลดอกย่อมเกิดขึ้นเองอย่างแน่นอน การสวดมนต์ก็เป็นเช่นนั้น

๕. จะสวดเวลาไหน ที่ไหนก็ได้ (ยกเว้นในห้วงน้ำ) จะอยู่ในอิริยาบถไหนก็ได้เช่นเดียวกัน ขอให้ใจเราพร้อมและมีเวลาสะดวก จะสวดวันละกี่ครั้งก็ได้ จงสวดเถิด ไม่มีความผิดใดๆ ทั้งสิ้น ถ้ามีห้องพระในบ้านก็สวดในห้องพระ จัดเครื่องสักการบูชาไม้ดอกไม้อูป เทียน ตามสมควรได้ยังเป็นสิ่งที่ดี

* คัดจากหนังสือ มนต์ชีวิต โดย พระมหาปลัดมณฑลธรรม : สำนักพิมพ์โอวชนิเวศ

๖. จะสวดในใจ หรือสวดออกเสียงก็ได้แล้วแต่กาลเวลาและสถานที่ จะพนมมือหรือไม่พนมมือก็ได้ อาจจะทำมือไหว้สักครั้งก่อนสวดก็ได้เป็นการดี ถ้าอยู่ในบ้าน ในสถานที่พร้อมก็ควรพนมมือสวด ควรกล่าวคำบูชาพระรัตนตรัย (อระหัง สัมมาสัมพุทธโธ..., สุวากขาโต..., สุปะฏิปันโน...) และตั้งนะโม... ๓ ครั้ง ก่อนสวดทุกๆ ครั้ง ที่มีการสวดมนต์บทใดบทหนึ่ง

๗. จะถือหนังสือสวดก็ได้ แต่ถ้าจะตีความพยายามท่องจำให้ได้ในแต่ละบท หรือบทใดบทหนึ่งที่ตนเองชอบ เป็นสิ่งที่ดีมาก จะได้เป็นสมบัติชีวิต สมบัติสมองติดตัวไว้ และสมองก็จะได้จดจำพระคาถาไว้ แทนที่จะจำแต่ปัญหา แต่เรื่องที่ไม่ดีเก็บไว้ให้รกสมองเปล่าๆ

๘. หากมีปัญหาชีวิตเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเรื่องอะไรก็ตาม ห้ามนึกโทษ น้อยใจ เสียใจ ตำหนิ ปรนเปรอการสวดมนต์ไม่เห็นช่วยอะไร บทสวดไม่เห็นศักดิ์สิทธิ์เด็ดขาด ให้นึกเสียว่า กรรมเวรเรายังมี บาปมีความเพียรยังไม่พอ แยกให้ออกว่านี่คือปัญหา นี่คือบุญ จงปักใจเชื่อเถิดว่าปัญหาที่มีอยู่ย่อมนหมดไป เราจะต้องพบทางออกที่ดีแน่นอน จงตั้งสติให้ดีแล้วสวดไป อย่าได้ท้อแท้ล้มเลิก

๙. อาจมีคนที่ไม่เห็นด้วยกับการสวดมนต์ของเรา ก็ไม่ควรกล่าวร้าย นึกเกลียดชัง โกรธเขาเป็นอันขาด ใช้ปัญญาพิจารณามองให้เห็นถึงสังขาร ความจริงของโลกว่าคนเรามีบุญ มีบาปมี มีสติปัญญา มีเวรมีกรรมต่างกัน จงแผ่เมตตาให้เขาเถิด ให้เขาได้มีโอกาสทำเช่นเราบ้าง การทำแต่ละอย่างนั้นจะให้มีคนเห็นดีด้วยไปหมดนั้นย่อมเป็นไปได้

๑๐. เรื่องความหมายหรือคำแปลนั้น ถ้ารู้ได้ก็ดี (หาอ่านได้ในหนังสือ มนต์พิธีแปลทั่วไป) ถ้าไม่รู้ก็ไม่เป็นไรอย่าวิตกกังวลสนใจกับคำที่คนมักกล่าวว่า “สวดแบบนกแก้ว นกขุนทอง” เลย เพราะคนสวดกับนกสวดนั้นย่อมต่างกัน โดยสิ้นเชิง การสวดมนต์นั้นขอให้มีความตั้งใจจดจ่อ มีความเชื่ออยู่ที่อักขระ อาณิสยส์ ย่อมมีมาก เพราะขณะสวดนั้นสภาพจิตย่อมเป็นบุญกุศลตลอด

ทำความเข้าใจการสวดมนต์ทำวัตร*

พระธรรมโกศาจารย์ (พุทธทาสภิกขุ)

เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง เราควรจะมีเข้าใจที่ดี สำหรับคำว่า “ทำวัตร” ไม่ให้เป็นเรื่องการอันวอนบวงสรวง ไม่แต่งตั้งพระพุทธรูปให้เป็นผู้รับการอันวอนบวงสรวงโดยไม่รู้สีกตัว

การทำวัตรเข้าทำวัตรเย็น หรือการสวดมนต์เข้าเย็นนั้น ไม่ได้ทำเป็นการอันวอนบวงสรวง แต่เป็นไปในลักษณะที่ดีกว่า ประเสริฐกว่า และให้เป็นอยู่ในรูปของไตรสิกขา (ศีล สมาธิ ปัญญา) ที่นี้เรามาดูการทำวัตรของเรา ทำวัตรเช้า ทำวัตรเย็นนี้ เราต้องสำรวมระวัง บังคับตัว บังคับใจ อย่างนี้ก็เป็น ศีลสิกขา.

การที่เรามีจิตใจจดจ่ออยู่ในวัตถุที่เราทำวัตร คือพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ หรือคุณของพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ นี้ก็แน่นอนว่าเป็น พุทธานุสสติ อัมมานุสสติ สังฆานุสสติ เช่นนี้เป็น สมาธิสิกขา หรือจิตตสิกขา.

ความรู้สีกตัวในลักษณะของสัมปชัญญะ ซึมซาบอยู่ในคุณของพระพุทธรูป เป็นต้น ว่าเป็นอย่างไร ในบท “พุทธวารหนตวรคาคิณคาภิยุตโต” แสดงลักษณะที่ต้องรู้ต้องเข้าใจ ให้ซึมซาบแจ่มแจ้ง นี้เป็น ปัญญาสิกขา.

ไม่ได้ทำวัตรแต่เพียงปากว่าเหมือนนกแก้วนกขุนทอง หรือบางทีก็ทำวัตรด้วยความจำใจ ทำด้วยใจที่เลื่อนลอยไปในที่ต่างๆ ปากก็ว่าไป อย่างนกแก้วนกขุนทอง อย่างนี้จะเป็นศีล สมาธิ ปัญญา ไปไม่ได้

* คติย่อจากพระธรรมบรรยายเรื่อง “ทำวัตร คืออะไร”

ที่นี้การทำวัตรของเรา เหมือนกับการไปเฝ้าพระพุทธองค์เข้า-
เียนเป็นประจำ เตี้ยวันนี้พวกเราก็ยังไปเฝ้าพระพุทธองค์จริงๆ องค์แท้ที่
เหลืออยู่โดยพระคุณ ในลักษณะที่ว่าธรรมคือพระองค์ พระองค์คือ
ธรรม :- “ผู้ใดเห็นตถาคต ผู้นั้นเห็นธรรม ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็น
ตถาคต”

ในการทำวัตรเช้าทำวัตรเย็นนี้ อย่างน้อยก็ได้ ๓ เรื่อง คือ เป็น
การรักษาไว้ซึ่ง ศีล สมาธิ ปัญญา ทุกลมหายใจเข้าออก ทุกอิริยาบถ
อย่างหนึ่ง เป็นการขยันไปเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้า ที่ประกอบไปด้วย
พระมหากรุณาธิคุณแก่เราอย่างใหญ่หลวง เราก็ไม่ขี้เกียจที่จะไปเฝ้าทุก
เช้าทุกเย็น อย่างนี้เป็นต้น นี่ก็อย่างหนึ่ง แล้วก็เปิดโอกาสให้ชำระชะล้าง
เหมือนกะอาบน้ำให้แก่มจิตใจก่อนจะไปเฝ้า เป็นการแสดงอาบัตินิธรรม
เป็นต้น นี่ก็อีกอย่างหนึ่ง

เพราะฉะนั้น ขอได้มีการสำรวมจิตใจ สำรวมทุกอย่างทุกประการ
ทั้งโดยปากที่สวดร้อง และทั้งโดยจิตใจที่ทำความรู้สึกนึกคิดนึกในทางสติ
สัมปชัญญะ กระทั่งรู้ความหมายของคำที่ทำวัตร และมีความรู้สึกซึ้งซาบ
เอิบอาบ ปิติปราโมทย์ สว่างไสว แจ่มแจ้งได้โดยแท้จริง

จึงขอร้องโดยแท้จริง อย่าได้เข้าใจว่า การทำวัตรเช้าเย็น เป็น
เรื่องเล็กน้อย ให้ถือว่าเป็นบทเรียนที่ไม่มีที่สิ้นสุดจนกว่าเราจะบรรลุเป็น
พระอรหันต์.

พุทธทาสจักอยู่ไป ไม่มีวันตาย

๑ ทำวัตรเช้า ๑

บทบูชาและนมัสการพระรัตนตรัย

โย โส ภาคะวา อระหัง สัมมาสัมพุทธโ,
พระผู้มีพระภาคเจ้านั้นพระองค์โต, เป็นพระอรหันต์,
ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง ;

สุวากขาโต เยนะ ภาคะวะตา อัมโม,
พระธรรมเป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์โต,
ตรัสไว้ดีแล้ว ;

สุปฏิปันโน ยัสสะ ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์โต,
ปฏิบัติดีแล้ว ;

ตัมมะยัง ภาคะวันตัง สะอัมมัง สะสังฆัง,

อิมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปุชชะยามะ,
ข้าพเจ้าทั้งหลายขอบูชาอย่างยิ่ง ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า
พระองค์นั้น, พร้อมทั้งพระธรรมและพระสงฆ์
ด้วยเครื่องสักการะทั้งหลายเหล่านี้,
อันยกขึ้นตามสมควรแล้วอย่างไร ;

สาธุ โน ภัันเต ภาคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ,
ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ, พระผู้มีพระภาคเจ้าแม้ปรินิพพานนานแล้ว,
ทรงสร้างคุณอันสำเร็จประโยชน์ไว้แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ;

ปัจฉิมา ชนะตานุกัมปะมานะสา,

ทรงมีพระหฤทัยอนุเคราะห์แก่พวกข้าพเจ้าอันเป็นชนรุ่นหลัง ;

อิเม สักกาเร ทุคคะตะป้อนณาการะภูเต ปะภูคคัณหาตุ,

ขอพระผู้มีพระภาคเจ้าจงรับเครื่องสักการะอันเป็นบรรณาการ,
ของคนยากทั้งหลายเหล่านี้ ;

อัมหากัง ทิฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ,

เพื่อประโยชน์ และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย,

ตลอดกาลนานเทอญ.

อะระหัง สัมมาสัมพุทธโธ ภาวะวา,

พระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นพระอรหันต์,

ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง ;

พุทธัง ภาวะวันตัง อะภิวาเทมิ.

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า,

ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน. (กราบ)

สวากขาโต ภาวะวะตา อัมโม,

พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ตรัสไว้ดีแล้ว ;

อัมมัง นะมัสสามิ.

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม. (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, ปฏิบัติดีแล้ว ;

สังฆัง นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์. (กราบ)

บทปุพพภาคเมถาร

(หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภาคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะการัง
กะโรมะ เส.)

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต, ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า
พระองค์นั้น ;
อะระหะโต, ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส ;
สัมมาสัมพุทธัสสะ. ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง.
(กล่าว ๓ ครั้ง)

๑. พุทธาภิวุติ

(หันทะ มะยัง พุทธาภิวุติง กะโรมะ เส.)

โย โส ตะถาคะโต, พระตถาคตเจ้านั้น พระองค์โต ;
อะระหัง, เป็นผู้ไกลจากกิเลส ;
สัมมาสัมพุทธโ, เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง ;
วิชชาจะระณะสัมปันโน, เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ ;
สุคะโต, เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี ;
โลกะวิทู, เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง ;
อะนุตตะโร ปุริสัทธัมมัสารถิ,
 เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้ อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า ;
สัตถา เทวะมะนุสสานัง,
 เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ;
พุทธโ, เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม ;

ภะคะวา, เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์ ;
โย อิมัง โลกััง สะเทวะกัง สมาระกัง สะพรัหฺมะกัง
สัสสะมะณะพฺราหฺมะณััง ปะชัง สะเทวะมะนุสฺสััง สะยัง
อะภิญญา สัจฉิกัฏฺฐา ปะเวเทสี,

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ได้ทรงทำความดับทุกข์ให้แจ้ง
ด้วยพระปัญญาอันยิ่งเองแล้ว, ทรงสอนโลกนี้ พร้อมทั้งเทวดา,
มาร พรหม และหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์, พร้อมทั้ง
เทวดา และมนุษย์ให้รู้ตาม ;

โย อิมัง เทเสสี,

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด ทรงแสดงธรรมแล้ว ;

อาทิกัลยาณัง, โฟเราะโนเบ็องตัน ;
มัชฌะกัลยาณัง, โฟเราะโนท่ามกลาง ;
ปะริโยสานะกัลยาณัง, โฟเราะโนที่สุด ;
สาตถัง สะพฺยัญฺชะนัง เกวะละปะริปุณณัง ปะริสุทฺธัง
พฺรัหฺมะจะริยััง ปะกาเสสี,

ทรงประกาศพรหมจรรย์ คือแบบแห่งการปฏิบัติอันประเสริฐ
บริสุทธิ์ บริบูรณ์สิ้นเชิง, พร้อมทั้งอรรถะ พร้อมทั้งพยัญชนะ ;

ตะมะหัง ภะคะวันตัง อะภิปุชะยามิ,

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ;

ตะมะหัง ภะคะวันตัง สิริสะสา นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น ด้วยเศียรเกล้า.

(กราบระลึกถึงพระพุทธคุณ)